

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 177

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 mai 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
152.	1	262.	5
— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă unor colonei în retragere		— Hotărâre privind garantarea de către statul român a unui credit extern în favoarea Regiei Autonome „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați, pentru achiziționarea unei drage absorbant/refulante, autopropulsată, cu magazie proprie cu capacitate de 2.000–3.000 m ³	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 38 din 26 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală	2–3	264.	6
— Decizia nr. 38 din 26 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală		— Hotărâre privind organizarea la București, sub auspiciile Adunării Parlamentare de Cooperare Economică în Zona Mării Negre, a celei de-a III-a Mese Rotunde a Guvernatorilor și Primarilor Capitalelor Zonei Mării Negre	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
258.	4	265.	6–7
— Hotărâre privind exceptarea temporară de la plata taxelor vamale a mărfurilor din import destinate aprovizionării la bordul aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri		— Hotărâre privind alocarea unor fonduri din bugetul de stat pe anul 1998 pentru sărbătorirea a 150 de ani de la desfășurarea Marii Adunări Naționale din 3–15 mai 1848 de pe Câmpia Libertății de la Blaj	
260.	5	REPUBLICĂRI	
— Hotărâre privind renunțarea de către România la partea ce îi revine din soldul creditor al bugetului pe anul 1996 al Consiliului Europei		Legea nr. 118/1995 privind abilitarea Ministerului Finanțelor și Băncii Naționale a României de a efectua împrumuturi externe pe termen mediu și lung, precum și aprobarea planului de îndatorare publică externă pe anul 1996 ...	7

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acordarea gradului de general de brigadă unor colonei în retragere

În temeiul art. 94 lit. b) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 67 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, având în vedere propunerile ministrului de stat, ministrul apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă gradul de general de brigadă următorilor colonei în retragere:

- Alexandru Gheorghe Niculae
- Ienei Iuliu Emeric-Alexandru.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 8 mai 1998.
Nr. 152.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 38****din 26 februarie 1998****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Anișoara Dragu-Sandu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală, ridicată de Bouchichian Kerop și Paștină Florin în Dosarul nr. 3.223/P/1997 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 19 februarie 1998, în prezența reprezentantului părții civile Societatea Comercială „Suinprod” — S.A. Caracal, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 26 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, prin Încheierea nr. 670/R din 24 septembrie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.223/P/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală, ridicată de Bouchichian Kerop și Paștină Florin.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale pentru următoarele motive:

a) sunt încălcate prevederile art. 21 din Constituția României, care consacră liberul acces la justiție precum și faptul că nici o lege nu poate îngredi exercițiul acestui drept;

b) sunt, de asemenea, încălcate dispozițiile art. 23 alin. (4) din Constituție privind libertatea individuală, care prevăd că „Arestarea se face în temeiul unui mandat emis de magistrat pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului arestatul se poate plânga judecătorului, care este obligat să se pronunțe prin hotărâre motivată. Prolungirea arestării se aprobă numai de instanța de judecată”;

c) art. 141 din Codul de procedură penală contravine și dispozițiilor art. 128 din Constituție, care prevăd că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii, precum și dispozițiilor art. 49 din legea fundamentală, care consacră „principiul lipsei oricărei discriminări în exercitarea liberă a drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv a dreptului la o cale de atac efectivă”;

d) în fine, potrivit art. 5 pct. 4 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „orice persoană lipsită de libertatea sa, prin arestare sau detenție, are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal”, iar potrivit art. 13 din aceeași convenție,

„orice persoană ale cărei drepturi și libertăți... au fost încălcate are dreptul să se adreseze unei instanțe naționale, deci cu atât mai mult inculpatul arestat”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că dispozițiile art. 141 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât contravin dispozițiilor art. 21, art. 23 alin. (4), art. 128 și ale art. 49 din Constituție.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală nu încalcă dispozițiile art. 21, art. 125 alin. (3) și ale art. 128 din Constituție; totodată, se invocă practica jurisdicțională a Curții Constituționale, și anume Decizia Plenului Curții nr. 1 din 8 februarie 1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile Societății Comerciale „Suinprod” — S.A. Caracal, concluziile procurorului, dispozițiile art. 141 din Codul de procedură penală, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Prevederile art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală stabilesc că: „Încheierea dată în prima instanță prin care se dispune luarea, revocarea, înlocuirea sau încetarea unei măsuri preventive poate fi atacată separat cu recurs, de procuror sau de inculpat. Termenul de recurs este de 3 zile și curge de la pronunțarea pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă”.

Critica de neconstituționalitate constă în faptul că, deși se recunoaște existența unei modalități de atacare a ordonanței de arestare preventivă — plângere la o instanță judecătorească —, textul art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală nu reglementează și posibilitatea atacării cu recurs a încheierii prin care această plângere a fost soluționată, în cazul în care instanța respectivă refuză revocarea măsurii de arestare preventivă. Inexistența unei căi de atac în această situație se consideră că încalcă principiul liberului acces la justiție și pe cel al libertății individuale, reglementate în art. 21 și în art. 23 alin. (4), precum și prevederile art. 128 și art. 49 din Constituție. De asemenea, se consideră că dispozițiile art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă art. 5 pct. 4 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Critica formulată de autorii excepției nu este întemeiată.

În legătură cu art. 21 și 128 din Constituție, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia Plenului Curții

Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, statuând că „... este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești” și că „judecătorul spune dreptul pentru soluționarea unui litigiu, dar numai în formele și în condițiile procedurii instituite de lege”; de asemenea, prin Decizia nr. 129 din 6 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 23 mai 1996, s-a reținut că: „Accesul liber la justiție nu înseamnă însă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești, deoarece competența și căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor, care poate institui reguli deosebite, în considerare a unor situații deosebite”.

Asupra constituționalității art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală, raportat la prevederile art. 128 din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 649 din 16 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 19 februarie 1998, reținând, de asemenea, că folosirea căilor de atac se realizează în condițiile legii, nefiind contrară dispoziției constituționale sus-citate.

Rezultă deci că reglementarea căilor de atac este la latitudinea legiuitorului, cu condiția de a nu se aduce atingere altor texte constituționale.

Sub acest aspect este nerelevantă invocarea art. 23 alin. (4) din Constituție, deoarece dispozițiile acestuia nu sunt cu nimic afectate de art. 141 din Codul de procedură penală; într-adevăr, atâta timp cât prelungirea arestării se aprobă numai de către instanța de judecată, astfel cum cere art. 23 alin. (4) teza finală, prevederile constituționale sunt respectate, nefiind nici o contradicție între cele două texte.

Pe de altă parte, nu se poate susține nici că art. 141 din Codul de procedură penală ar fi contrar art. 49 din Constituție, nefiind vorba de limitarea unui drept constituțional. Astfel, nici o prevedere a legii fundamentale nu dă o consacrare expresă dreptului la recurs în orice cauză, ori când și de către oricine; dimpotrivă, art. 128 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile stabilite de lege, așa cum în speță este cazul dispozițiilor art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală.

Ultimul argument invocat în susținerea excepției este cel întemeiat pe art. 5 pct. 4 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, al cărui text este următorul: „Orice persoană privată de libertatea sa prin arestare sau detenție are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să se pronunțe în cel mai scurt timp asupra legalității deținerii sale și să ordone eliberarea sa dacă detenția este ilegală”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală, ridicată de Bouchichian Kerop și Paștină Florin în Dosarul nr. 3.223/P/1997 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Sensul normei citate nu este cel al unei căi de atac la o altă contestare jurisdicțională anterioară, ci numai acela de a conferi persoanei arestate sau deținute posibilitatea de a se plânde de ilegalitatea măsurii privative de libertate luate împotriva sa, prin sesizarea unui tribunal competent.

Acestei cerințe îi răspunde textul art. 140¹ din Codul de procedură penală, iar, dacă dispozițiile art. 141 din același cod deschid calea recursului la încheiere doar pentru unele situații — limitativ indicate în art. 141 —, acest fapt nu este de natură a atrage după sine înfrângerea dispozițiilor art. 5 pct. 4 din convenție. Așa după cum reiese în mod constant din practica Curții Europene a Drepturilor Omului, aceste prevederi dau expresie dreptului persoanei arestate de a se plânde înaintea unui tribunal competent asupra măsurii de arestare sau deținere luate împotriva sa, neavând semnificația reglementării unei căi de atac ulterioare îndreptate împotriva soluției date de instanță în urma soluționării plângerii.

În sfârșit, se constată că autorii excepției solicită extinderea dispozițiilor legale criticate și la alte situații neprevăzute în text, în sensul adăugării în cuprinsul acesteia și a situației în care instanța refuză revocarea arestului preventiv. Or, așa după cum Curtea Constituțională a reținut în mod constant, acceptarea acestei critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, lucru care ar contraveni art. 58 din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării. În acest sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 83 din 30 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 19 august 1997.

Cât privește prevederile art. 141 alin. 2 din Codul de procedură penală, care stabilesc că „Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea unei măsuri preventive nu este suspensiv de executare”, se constată că nici în încheierea de sesizare și nici în susținerile inculpaților referitoare la neconstituționalitatea textului art. 141 în întregul său nu se indică motivele care ar justifica critica acestui text, nefiind menționată nici o prevedere constituțională care ar fi încălcată prin prevederile lui. Potrivit prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea se poate pronunța asupra prevederii atacate numai în limitele sesizării. Ea nu poate exercita un control de constituționalitate din oficiu, deoarece s-ar substitui în acest fel părții.

În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997 și din Decizia nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997 și nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

Magistrat-asistent,
Anișoara Dragu-Sandu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind exceptarea temporară de la plata taxelor vamale a mărfurilor din import destinate aprovizionării la bordul aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri

În temeiul prevederilor art. 70 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Sunt exceptate de la plata taxelor vamale importurile de mărfuri destinate aprovizionării la bordul aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri.

Art. 2. — Prin *mărfuri destinate aprovizionării aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri* se înțelege bunurile ce urmează a fi distribuite gratuit pasagerilor și membrilor echipajului sau comercializate în regim duty-free la bordul aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri.

Art. 3. — Prin *aeronave care efectuează curse în traficul extern de pasageri* se înțelege mijloacele de transport aerian, indiferent de țara de înmatriculare sau de naționalitate, utilizate sau destinate a fi utilizate în trafic internațional pentru transportul de persoane.

Art. 4. — Mărfurile din import destinate aprovizionării la bordul aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri se supun regimului vamal de antrepozitare pe timpul șederii acestora în teritoriul României și pot fi depozitate numai în zonele de supraveghere vamală din aeroporturi.

Art. 5. — Documentul de livrare a mărfurilor din antrepozit către aeronavă, emis de către deținătorul antrepozitivului vamal și vizat de autoritatea vamală cu ocazia îmbarcării produselor la bordul aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri, constituie documentul legal în baza căruia se întocmesc declarațiile vamale de import.

Art. 6. — Pentru mărfurile din import, distribuite gratuit sau comercializate în regim duty-free la bordul aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri, titularul regimului de antrepozit vamal va depune lunar declarație vamală de import în primele 5 zile ale lunii următoare celei în care s-au efectuat livrările.

Pentru mărfurile comercializate în regim duty-free de către companiile aeriene române autorizate în acest sens, acestea vor depune lunar câte o declarație vamală de

import la biroul vamal în a cărui rază de competență își desfășoară activitatea, în termen de 5 zile ale lunii următoare celei în care s-au făcut livrările.

Art. 7. — Antrepozitele pot fi amplasate numai în zona de supraveghere vamală din aeroporturi, iar sistemul de închidere a acestora trebuie să permită accesul numai în comun al titularului de antrepozit și al autorității vamale.

Art. 8. — Deținătorii de antrepozite și antrepozitarii sunt obligați să țină o evidență operativă a mărfurilor aflate în antrepozit, în forma stabilită de autoritatea vamală.

Art. 9. — Mărfurile din import destinate aprovizionării, care au fost livrate la bordul aeronavelor, pot fi returnate în antrepozitele autorizate aflate în zona de supraveghere vamală din aeroporturi, pe baza documentului de livrare emis de către compania autorizată și vizat de autoritatea vamală, depus în cadrul termenului de încheiere prevăzut la art. 6.

Art. 10. — Pentru produsele intrate în antrepozitul vamal, a căror ieșire nu este justificată prin îmbarcare la bordul aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri, autoritățile vamale încheie acte constatatoare, care sunt titluri executorii pentru încasarea drepturilor de import și care se onorează de către bănci fără accept, poprire sau validare, și aplică, totodată, măsurile sancționatorii prevăzute de regulamentul vamal.

Art. 11. — Prevederile prezentei hotărâri sunt aplicabile operațiunilor de import efectuate de persoane juridice române care dețin contract de activitate de aprovizionare a aeronavelor care efectuează curse în traficul extern de pasageri, încheiat cu autoritatea aeroportuară română, sau de companiile aeriene române care au fost autorizate să comercializeze mărfuri în regim duty-free la bordul aeronavelor.

Art. 12. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri orice dispoziții contrare se abrogă.

Art. 13. — Prevederile prezentei hotărâri sunt aplicabile până la data de 31 decembrie 1999.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind renunțarea de către România la partea ce îi revine
din soldul creditor al bugetului pe anul 1996
al Consiliului Europei**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă renunțarea de către România la suma de 43.139 FF, care îi revine din soldul creditor al bugetului pe anul 1996 al Consiliului Europei.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 va fi destinată finanțării activităților cuprinse în titlul IX referitor la programele de cooperare și asistență cu țările Europei Centrale și de Est și a deciziilor luate la cea de-a doua reuniune la nivel înalt a statelor membre ale Consiliului Europei, Strasbourg, 10—11 octombrie 1997.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,
Andrei Pleșu

p. Ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat

București, 11 mai 1998.
Nr. 260.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind garantarea de către statul român a unui credit extern în favoarea Regiei Autonome
„Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați, pentru achiziționarea unei drage
absorbant/refulante, autopropulsată, cu magazie proprie cu capacitate de 2000 — 3000 m³**

În temeiul prevederilor art. 12 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să garanteze, în numele statului, un credit extern în valoare de 15 milioane dolari S.U.A., precum și dobânzile, comisioanele și alte costuri aferente, în favoarea Regiei Autonome „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați, pentru achiziționarea unei drage absorbant/refulante, autopropulsată, cu magazie proprie cu capacitate de 2000—3000 m³.

Art. 2. — Realizarea achiziției se va supune prevederilor legale privind achizițiile de bunuri și investiții publice.

Art. 3. — Rambursarea creditului extern, plata dobânzilor, a comisioanelor și a altor costuri aferente acestuia se asigură din resursele proprii ale Regiei Autonome „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați, stabilite, anual, o dată cu aprobarea bugetului acesteia, și, în completare, de la bugetul de stat, în limita sumelor aprobate cu această destinație prin bugetul Ministerului Transporturilor.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

p. Ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat

București, 11 mai 1998.
Nr. 262.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind organizarea la București, sub auspiciile Adunării Parlamentare
de Cooperare Economică în Zona Mării Negre, a celei de-a III-a Mese Rotunde
a Guvernatorilor și Primarilor Capitalelor Zonei Mării Negre**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă organizarea la București, în zilele de 14 și 15 mai 1998, a celei de-a III-a Mese Rotunde a Guvernatorilor și Primarilor Capitalelor Zonei Mării Negre.

Art. 2. — (1) Suma aferentă organizării acțiunii prevăzute la art. 1 se suportă, în condițiile legii, din bugetul Secretariatului General al Guvernului, de la cap. 51.01 „Autorități publice“, în limita sumei de 450 milioane lei, potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) După aprobarea legii bugetului de stat pe anul 1998 se suplimentează bugetul Secretariatului General al

Guvernului cu sumele efectiv cheltuite, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

Art. 3. — Prestațiile de servicii necesare organizării celei de-a III-a Mese Rotunde a Guvernatorilor și Primarilor Capitalelor Zonei Mării Negre vor fi executate pe bază de documentații aprobate legal, prin achiziție dintr-o singură sursă.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor este autorizat să introducă în structura bugetului de stat pe anul 1998 modificările care decurg din aplicarea art. 2 alin. (2).

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru Administrație
Publică Locală,
Vlad Roșca
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 12 mai 1998.
Nr. 264.

*) Anexa se comunică celor interesați.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unor fonduri din bugetul de stat pe anul 1998
pentru sărbătorirea a 150 de ani de la desfășurarea Marii Adunări Naționale
din 3—15 mai 1848 de pe Câmpia Libertății de la Blaj**

În temeiul prevederilor art. 20 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe salarii, pentru bugetul județului Alba, după aprobarea legii bugetului de stat pe anul 1998, cu suma de 300 milioane lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 1998, în scopul completării surselor de finanțare a cheltuielilor necesare pentru organizarea manifestărilor ocazionate de sărbătorirea a 150 de ani de la desfășurarea Marii

Adunări Naționale a românilor din 3—15 mai 1848 de pe Câmpia Libertății de la Blaj.

Art. 2. — Acțiunile și lucrările ce urmează a se realiza pentru această aniversare se stabilesc și se aprobă de către Consiliul Local al Municipiului Blaj și se efectuează cu respectarea prevederilor Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice și a celorlalte dispoziții legale.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 1998, după aprobarea legii bugetului de stat pe anul 1998.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru Administrație
Publică Locală,
Vlad Roșca

București, 12 mai 1998.
Nr. 265.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 118/1995*)

privind abilitarea Ministerului Finanțelor și Băncii Naționale a României de a efectua împrumuturi externe pe termen mediu și lung, precum și aprobarea plafonului de îndatorare publică externă pe anul 1996

Art. 1. — Plafonul de îndatorare publică externă a României pe anul 1996 se stabilește la suma de 3,0 miliarde dolari S.U.A.

Art. 2. — Guvernul, prin Ministerul Finanțelor, este autorizat să contracteze împrumuturi de stat, în valută, în vederea finanțării și refinanțării datoriei publice interne și externe.

Banca Națională a României va acționa în calitate de agent al statului pentru contractarea și derularea de împrumuturi de stat în valută.

Art. 3. — Banca Națională a României este abilitată să efectueze, până la 31 decembrie 1996, operațiuni de împrumuturi externe pe termen mediu și lung de pe piața internațională de capitaluri pentru consolidarea rezervelor internaționale ale statului și constituirea fondului valutar pentru programul energetic, până la un nivel cumulativ de 1,5 miliarde dolari S.U.A., inclus în plafonul de îndatorare aprobat pe anul 1995 și în plafonul de îndatorare publică externă pe anul 1996 prevăzut la art. 1 din prezenta lege.

Art. 4. — Banca Națională a României este autorizată să efectueze operațiuni de swap cu metale prețioase pe termen mediu și lung, precum și operațiuni de swap valu-

tar pe termen mediu și lung cu sumele obținute din împrumuturile contractate potrivit prevederilor art. 3.

Art. 5. — Pentru stabilirea riscului de țară, politic și economic, Banca Națională a României poate încheia contracte cu agenții specializate, recunoscute de comunitatea financiar-bancară internațională.

Art. 6. — Obligațiile financiare decurgând din angajamentele încheiate de Banca Națională a României în nume propriu reprezintă datorie publică externă, cu asigurarea plății ratelor scadente, a dobânzilor și comisioanelor aferente de la rezerva internațională a statului, iar contravaloarea în lei a acestora se reflectă în gestiunea Băncii Naționale a României.

Art. 7. — Angajamentele financiar-bancare efectuate de Banca Națională a României potrivit art. 2, care constituie datorie publică externă, se aprobă distinct prin hotărâri ale Guvernului, la propunerea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, în care vor fi stipulate, în mod expres, destinația și caracteristicile împrumutului.

Art. 8. — Guvernul va informa, semestrial, Parlamentul asupra derulării creditelor externe contractate, a condițiilor de contractare, a garanțiilor acordate, a modului de folosire și a eșalonării la plată a ratelor și dobânzilor.

*) Republicată în temeiul art. II din Ordonanța Guvernului nr. 35 din 27 august 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 29 august 1996 (aprobata prin Legea nr. 38 din 31 martie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 1 aprilie 1997), dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 118 din 4 decembrie 1995 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 5 decembrie 1995 și a mai fost modificată prin Legea nr. 29 din 6 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 6 mai 1996.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.